

DUGOSELSKA KRONIKA

Cijena 1,00 din

GODINA VI. DUGO SELO, 25. III. 1973.

BROJ 63

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

SJEDNICA OPĆINSKOG KOMITETA SAVEZA KOMUNISTA DUGO SELO

Komunisti pokretači značajnih akcija

Na proširenoj sjednici Općinskog komiteta SKH Dugo Selo, održanoj 14. 3. 1973. godine, analizirana je provedba prije usvojenih zaključaka i razmotreno ostvarivanje politike SKJ na području naše općine.

U uvodnom izlaganju sekretar Josip Horvat je istaknuo kako se vrlo jasno vidi da je Pismo druga Tita i Izvršnog biroa Predsjedništva SKJ stvorilo jedan novi kvalitetan odnos članova Saveza komunista prema izvršavanju usvojenih zaključaka, ali i da ima još dosta komunista koji to nisu shvatili i s kojima to treba raščistiti. Komunisti u našoj općini su pokretači mnogih akcija, od kojih su najvažnije akcije za uvođenje doprinosa za komunalnu izgradnju, provedba Ustavnih amandmana, izrada stabilizacionih i razvojnih programa, razvoj poljoprivredne proizvodnje i drugo. Nakon iscrpne diskusije u kojoj su sudjelovali Sruk B., Škrlec P., Trupeć J., Ban D., Arko S., Faltis S., Martek I., Habečić M. — donijeti su slijedeći zaključci:

1. Sekretari osnovnih organizacija SK dužni su prikupiti evidenciju o prisustvovanju i sudjelovanju u diskusijama članova SK na zborovima biraća za uvođenje doprinosa za komunalnu izgradnju i o tome obavijestiti Komitet. Rok: 31. 3. 1973. g.

2. Na sastancima organizacija SK raspraviti pitanje prijema novih članova i odrediti kandidate za partijsku školu. Rok: 15. 4. 1973.

3. Sve organizacije SK trebaju se založiti za aktiviranje rada u organizaciji Saveza omladine. Za praćenje tog rada zadužena je komisija za aktivnost komunista u društveno-političkim organizacijama.

4. Do 30. travnja organizirati zajednički sastanak predstavnika društveno-političkih organizacija Dugo Selo u vezi dogovora za koordinaciju rada u mjestu. Za to je zadužen Josip Horvat.

5. Pratiti sve važne datume iz naše revolucije i voditi računa o prigodnim programima. Zadužena komisija za idejno-političku izgradnju SK.

6. Organizacije SK u radnim organizacijama trebaju se jače uključiti i ubrzati rad na izradi stabilizacionih i razvojnih programa. Zadužuju se sekretari da o tome u najkraćem roku obavijeste Komitet.

Također je donijet program rada Općinskog komiteta SKH Dugo Selo za razdoblje

od ožujka do lipnja ove godine, koji sadrži slijedeće aktivnosti:

U mjesecu ožujku 1973. godine:

1. Zadaci članova SK u vezi s uvođenjem doprinosa za komunalnu izgradnju u općini.

U travnju:
1. Idejno-politička izgradnja članova SK (predavanja, seminari, partijska škola).
2. Kadrovska politika i jačanje uloge SK u radnim organizacijama.

U mjesecu svibnju:
1. Stanje kulture u dugoselskoj općini i zadaci članova SK.

2. Zadaci u vezi IV. konferencije SKJ.

U lipnju:
1. Analiza sprovođenja zaključaka Općinske konferencije SSKH na temu »Sprovođenje Ustavnih amandmana u našim radnim organizacijama«.

2. Stanje u organizacijama SK.

Općinski komitet SKH Dugo Selo će se također uključiti i inicirati i druge akcije u općini, pratiti i analizirati političku situaciju i sva pitanja iz partijske problematike.

J. H.

U ČAST DANA ŽENA

U utorak 6. ožujka, Kulturno-prosvjetno društvo »Preporod« u Dugom Selu priredilo je u čast Dana žena svečanu akademiju s kulturno-umjetničkim programom.

Prigodni referat održala je Dragica Juraković, predsjednica Mjesnog odbora Društva žena u Dugom Selu.

Kulturno-umjetnički program uvježbao je prof. Sergej Foretić sa članovima solističke grupe KPD »Preporod«. Tih osamnaest mladića i djevojaka žrtvovali su mnogo svog slobodnog vremena da uvježbaju dosta težak program, rekla je na završetku programa predsjednica Juraković.

Program je bio pravi »koktel« muzičkih djela stvaranih u ranija vremena, u oslobodi-

lačkom ratu, pa čak i jedna pjesma savremenog muzičkog žanra. Svu tu raznolikost povezivalo je to što je sve stvarano u čast žene i majke.

Dvorana »Preporoda« bila je gotovo poluprazna, a tome sigurno nisu krivi vrlo čitko ispisani plakati. Onih što bez rumenila na licu tvrde da u Dugom Selu nema za prigodne datume svečanih akademija, dakako, nije bilo ni blizu.

Možda čak ne znaju ni za incident koji se dogodio na toj akademiji. Nije to bio protest protiv soliste Bokuna, koji je svojim sigurnim i sad već lijepo razvijenim baritonom baš u tom času s mnogo osjećanja pjevao stihove: »Ajde, majko, domu svome, ne dolazi grobu mome...«

Belizar Božilković

Zbunje je brzo nestajalo pod zamasima sjekira...

„ZASADIMO MILIJUN SADNICA“

● VOJNICI I OMLADINCI U ZAJEDNIČKOJ AKCIJI

Nedaleko sela Žerjavinec vojnici jedinice druga Živomira Novakovića iz garnizona Dugo Selo i omladinci iz PIK-a »Sljeme« i sela Lužani privode kraju radove na pošumljavanju površine od oko 6 ha na terenima Šašnovačkog luga. Ova zajednička akcija Sumarije iz Dugog Sela, omladine i Armije, koja je pokrenuta u sklopu programa »Stablo mladosti« čiji je inicijator Republička konferencija SOH, organizira se pod imenom »Zasadimo milijun sadnica«.

Čitava akcija ima za cilj da što više omladine u našoj Republici putem radnih akcija sudjeluje u pošumljavanju goleti i krčanju šikara, gdje će se podići mlada stabla raznih vrsta drveća.

I ovog puta, kao i ranije, ostvarena je već tradicionalna suradnja omladine i Armije. U prvoj fazi radova, pripremi terena za zasadivanje sadnica, vojnici i omladinci svojski su prionuli na posao.

Gotovo neprohodan teren vrijedne ruke su brzo pretvorile u desetine krijesova. Tu, gdje je do sada raslo žbunje i trnje podići će se mlada šuma ariša i borova, koja neće koristiti samo privredi već i mnogobrojnim izletnicima.

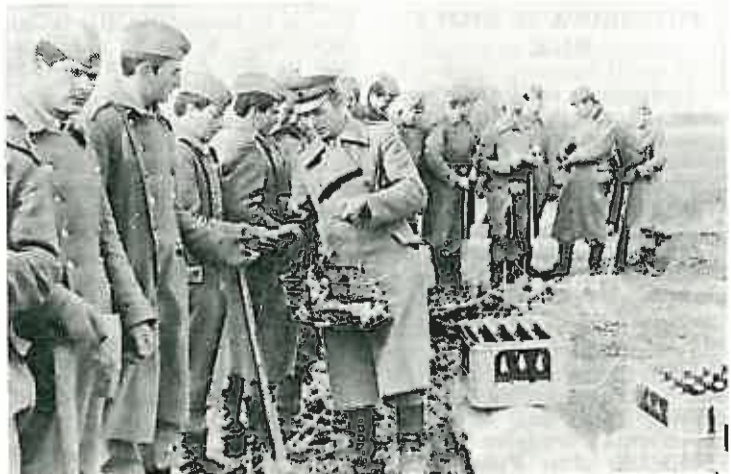
Realizator ove akcije, Sumarija iz Dugog Sela i njezini agilni rukovodioci, upravitelj ing. Ivan Sarić i Dragan Rudić, referent za uzgoj, pobitnuli su se da uz vojnički grah sudionici radne akcije dobiju pivo, bombone, sendviče i cigarete. U trenucima predaha, za vrijeme ručka, uz vojničku porciju brzo su se sklappala poznanstva. O tome svjedoče i ovi detalji koje smo uzgred zabilježili: Omladinac iz sela Lužani cigarete je poklonio vojniku iz Makedonije. Ivan iz PIK-a »Sljeme« obećao je vojniku iz Kruševca da će služiti svoj vojni rok u njegovom mjestu. Razlog? Navod-

no tamo su najljepše djevojke! Uz priču o djevojkama, nogometu i glazbi stvorena su nova poznanstva i prijateljstva, sa željom da se vojska i omladina češće susreću na ovakvim akcijama.

U ovoj akciji pošumljavanja omladinci i vojnici uštedjeli su znatna financijska sredstva Sumariji iz Dugog Sela. I ne samo to, nego su se među prvima uključili u akciju »Zasadimo milijun sadnica«. Referent za uzgoj šume iz dugoselske Sumarije Dragan Rudić rekao nam je na kraju završenog posla: »Mi tradicionalno surađujemo s omladinom i Armijom, bilo da se radi, kao ovaj put, na pošumljavanju ili drugim oblicima rada koji zahtijevaju masovnost, jer ovaj posao mi ne bismo mogli realizirati s našim postojećim snagama. Naša je želja da i dalje ostvarujemo ovakve oblike suradnje s omladinom i Armijom. To je veliki doprinos našoj radnoj organizaciji, a kroz ovakve oblike rada i programe omladinske organizacije zbližava se omladina iz svih naših krajeva.«

I na kraju nerado postavljamo pitanje: Što je s omladinskom organizacijom iz Dugog Sela, čiji su članovi »zaboravili« na akciju?

Milan Bešir, vojnink

U vrijeme »gbleca« sendviči, bomboni i pivo odlično su prijali

**USPJEŠNA
POSLOVNA GODINA**

Rezultati prošlogodišnjeg rada privrednog poduzeća DIP Dugo Selo

Radni kolektiv Drvno industrijskog poduzeća Dugo Selo sastao se 17. veljače u dugoselskom Domu armije, gdje su razmotreni i proanalizirani rezultati rada u 1972. g., kao i sve negativnosti i teškoće na koje je ovaj radni kolektiv nailazio.

Evo što je o tome rekao u svom izjestažu predsjednik Upravnog odbora poduzeća, Đuro Markovinović.

Kao i svake godine danas smo se sastali da ponovno, ovako na jednom mjestu, zajedno, proanaliziramo i sumiramo sve teškoće i rezultate u toku protekle 1972. godine, kao i da odamo priznanje našim zaslužnim članovima kolektiva koji su svojim 10-godišnjim radom doprinijeli da ovi rezultati budu što bolji.

Kad govorimo o radu i rezultatima rada — ovdje mislimo na sve oblike rada, bez obzira da li se oni odnose na poslovne rezultate naše organizacije udruženog rada kao cjeline, radnih jedinica, djelovanja i rada OOSK, Sindikalne organizacije kao i svakog našeg člana.

Sumiramo li rezultate rada i poslovanja naše radne organizacije kao cjeline, rada OOSK, Sindikalne organizacije i svakog od nas posebno, u to sam siguran i vjerujem da neću pogriješiti kad kažem da su bili dobri. Normalno je, da je u tom radu bilo i poteškoća i da uvijek nije bilo sve kako treba i da nikad neće biti da smo baš svi podjednako zadovoljni. To je baš ono što nas tjera da stalno radimo, da se na greškama učimo i da učinimo sve da toga bude što manje. Samozadovoljstvo stvara samo prividnu sliku dobrog i opasnije je nego ona prava drugarska i ljudska kritika, ali u pravo vrijeme i na pravo mjesto.

Protekla 1972. godina bila je može se reći za nas naročito intenzivna po svim pitanjima, a naročito na poslovanju i radu, društveno političkoj aktivnosti u kojoj su se kroz borbu mišljenja, a ovdje to treba podvući, iskristaliziralo sve ono pozitivno i što vuče naprijed s onim što se može nazvati grupaškim gledano kroz prizmu ličnih interesa i želja.

ZDRAVOM POLITICKOM KLIMOM MOGU SE RIJEŠITI SVI PROBLEMI

Svjedoci smo svih tih događaja i kad ih spominjemo nije mi namjera da sada ponovo reproduciram sve te događaje, nego da podsjećajući se njih ostane nam kao trajan i poučan primjer za sve nas kako se jednom zdravom političkom klimom i rješavanjem svih problema bilo koje naravi od onih najsloženijih do najjednostavnijih unutar vlastitih snaga mogu riješiti. Da smo bili u stanju pravilno ocijeniti što je dobro i vodi napretku kao i ono što se svodi na neargumentirano i tendenciozno, neprovjereno i demagoški.

Kad ovo govorim vraćam se unatrag za vrijeme prodora i eskalacije nacionalizma kao bazi klasnog neprijateljstva nas — radnih ljudi.

Upravo ovo stanje trebalo se iskoristiti i poslužiti kao platforma sa koje će se najlakše djelovati u onom pravu kojeg se najviše treba čuvati tj. razbijanju našeg jedinstva, stvaranju podvojenosti, grupašenju, a istovremeno ga iskoristiti u svoje lične ambicije.

Odlučnim akcijama i stavovima preispitujući svoje vlastite slabosti otvoreno i nepristrano analizirajući pravo stanje stvari pokazali smo da smo jedinstvena cjelina koju je teško pokolebati, odnosno znali smo ocijeniti što je istina a što nije.

Sve ono što nam se je htjelo pripisati kao vladanje nacionalne netrpeljivosti, gaženja naših prava, neljudski odnosi, samovolja i neznam što sve ne, nije naišlo na plodno tlo i odlučno je našim stavovima demantirano. Onima koji su se kolebali, dokazali smo ispravnost naših stavova i pravo stanje stvari, odnosno otkrili smo pravu istinu.

Svi ti događaji ostali su za nama i vjerujem da se više nikada neće ponoviti, odnosno nebi smjeli dozvoliti da ostanemo toliko nebudni da se nešto slično ponovi u onakvoj formi i obliku.

REZULTATI RADA SVIJU NAS

Uloženi naponi u prošloj godini na ostvarenju plana proizvodnje i realizaciji imali su odraza i u pokazateljima koje ću ovdje iznijeti. Kad govorimo o naporima i radu nemožemo izdvajati nekoga pojedinačno, nego je to rezultat rada i napora sviiju nas. Ovdje ću iznoseći rezultate poslovanja i rada u protekloj 1972. godini, iznijeti neke komparativne pokazatelje radi usporedbe iz kojih je vidljivo da ovi naši rezultati rada nisu rezultat neke neorganizirane i stihijski usmjerene proizvodnje i djelatnosti, nego je to rezultat jedne određene zdrave koncepcije razvoje politike bazirane na vlastite snage i sredstva, te da smo uvijek imali u vidu da se razvijamo i radimo onoliko koliko imamo sredstava i snage.

Stalno se razvijajući mi smo uporedo proširivali i naše tržište učvršćujući svoju poziciju na osvojenim tržištima te nije neskromno reći da smo u tim nastojanjima uspjeli, da smo postali konkurentni ravnopravno se noseći sa poznatim kućama i firmama. Usvojena koncepcija proizvodnje namještaja za odgojno obrazovne ustanove, pokazala se kao ispravna, te iskustva, radne navike, kadar i poslovni partneri već sada daju nam dovoljno garancije da ovu djelatnost razvijamo još i više.

Na zborovima radnih ljudi, organa upravljanja, sastancima SK, sindikalne podružnice, bili smo redovito upoznavani s ovim pokazateljima, no u ovom kratkom pregledu kojega ću dati obnavljajući ih i uspoređujući ih, mislim da ćemo dobiti cjelovitiju sliku našeg rada i rezultata našeg rada, kao i poteškoća s kojima smo se u toku 1972. godine susretali, kao i nešto o zadacima u tekućoj 1973. godini.

1.716.— DIN PROSJEČNI NETO OSOBNI DOHOCI PO RADNIKU

Ukupno zaposlenih u našoj radnoj organizaciji ima 159 radnika, to je za 3% manje od zaposlenih radnika u 1971. godini. Ovo smanjenje odnosi se uglavnom na radnu jedinicu

pilana, gdje je iz razloga odlaska na rad u inozemstvo smanjen broj radnika (kako kvalificiranih tako i nekvalificiranih).

Ostvareni ukupni prihod u 1972. g. iznosi 12.064.594,00 d. prema ostvarenom ukupnom prihodu u 1971. do din 10.679.504,00 što iznosi 13% povećanja ukupnog prihoda u odnosu na 1971. godinu, a za 7% veći od planiranog ukupnog prihoda u 1972. godini.

Ukupno ostvareni dohodak u 1972. god. iznosi 6.334.492,25 din, što u odnosu na 1971. iznosi povećanje za 10,5%.

Ostvareni osobni dohodak po zaposlenom radniku u 1972. g. iznosi 39.839,00 din, što u odnosu na 1971. g. iznosi povećanje za 13,5%.

Izdvajanja u fondove (ovdje je obuhvaćen rezervni fond, fond zajedničke potrošnje i poslovni fond koji se formira iz dohotka) iznosi u 1972. godini 1.205.766,00 din, a što u usporedbi sa 1971. g. iznosi manje za 29%.

Ovo je rezultat povećanih troškova poslovanja u 1972. g. a koje u odnosu na 1971. g. iznose 16%, povećanju zakonskih obaveza za 25% u odnosu na 1971. g. te ispravke vrijednosti financijskog rezultata za 1972. g. za potraživanja starija od 90 dana od naših kupaca, što iznosi 260.000,00 din, što drugim riječima znači, za taj iznos umanjili smo ukupni prihod, a ovdje normalno i izdvajanje u fondove.

Isplaćeni osobni dohoci u 1972. g. iznose 1.716 din. po jednom zaposlenom radniku prosječno, što je za 10% više u odnosu na 1971. g. koju je prosječni osobni dohodak iznosio 1.560.— din po radniku prosječno.

U fondove smo izdvojili 21 posto, a u osobne dohotke 79 posto.

Radi ilustracije iznijeti ću pregled kretanja osobnih dohotaka, ulaganja u fondove i neto osobne dohotke od 1968. do 1972. godine, da bi dobili cjelovitiju sliku našeg rada i uspjeha.

	1968.	1969.	1970.	1971.	1972.
Osobni dohoci	808	945	1.119	1.560	1.600
Ulaganja u fondove	748.115	1.047.853	1.186.108	1.673.827	1.205.765
Odnos ulaganja OD : fondovima u %	80:20	75:25	74:26	71:29	79:21

POTEŠKOĆA JE BILO I BICE

Iz ovoga je vidljivo da smo tokom proteklih godina dobro gospodarili i da smo uvijek mislili na proširivanje materijalne osnove naše radne organizacije. Vidljivo je također, da su ulaganja u protekloj 1972. godini bila manja a o razlozima sam već naprijed govorio.

Danas naša radna organizacija raspolaže sa ukupnim poslovnim fondom od 9.933.867,00 din, a samo novčani dio poslovnog fonda koji se koristi za obrtna sredstva iznosi 5.503.343,00 din. Pokrivenost zaliha trajnim izvorima obrtnih sredstava iznosi 330%.

Ako pogledamo bolje ove rezultate nije teško zapaziti da smo već sada izrasli u jednu jaku i čvrstu radnu organizaciju sa sredstvima koja ni u kom slučaju nisu za podcjenjivanje.

Normalno je da je bilo poteškoća u radu i da ih je bilo u 1972. i da će ih biti i u buduću. Kako smo ih do sada rješavali vidljivo je iz rezultata koje smo naveli, a i garancija nam je da smo ispravno radili i da tako treba i u buduću raditi.

Nabava pilanske oblovine kao i svake godine tako i u protekloj 1972. stvarala nam je prilično poteškoća iz razloga što se cijene iste iz godine u godinu stalno povećavaju, a cijene finalnih proizvoda su zaleđene.

Kvaliteta pilanske oblovine iz godine u godinu je sve slabija tako da iz godine u godinu smanjuje se iskorištavanje po jednom prerezanom kubiku trupaca, a što je vidljivo iz slijedećeg podatka:

U 1971. godini iznosi 59,80%, dok u 1972. godini to iskorištenje iznosi 55,20%. Slabije iskorištenje u 1972. god. je uglavnom rezultat slabije kvalitete pilanskih trupaca i sigurno da ta kvaliteta neće rasti nego i dalje padati s obzirom na osiromašenje šumskog fonda.

Ovdje bih naveo radi preglednosti cijene pilanske oblovine od 1967. što će samo po sebi slikovito govorniti koliko se naponi moraju ulagati da bi se nivo proizvodnje i realizacije održao u granicama rentabilnosti.

Cijene po 1 m³ su se kretale:

	240.— din/m ³
1967/1968.	280.— "
1968/1969.	420.— "
1969/1970.	570.— "
1970/1971.	610.— "

Vođeni razgovori oko cijena pilanske oblovine u ovoj godini kretale bi se 730.— din po 1 m³ i to bez transportnih troškova tj. kod panja. Cijene podvoznih troškova u ovoj godini sigurno ne treba očekivati manje od prošle godine. Ko-

liko je to povećanje nije teško izračunati, a što to znači za nas mislim da nije teško sagledati posljedice.

Poznato vam je da su cijene naših proizvoda pilanske proizvodnje zamrznuće, te nismo u mogućnosti i ne smijemo naše proizvode prodavati skuplje od onih koje smo postigli na dan stupanja na snagu propisa o zamrzavanju cijena.

S druge strane, ikako ste vidjeli možemo reći da iako se cijene pilanske oblovine ne smiju povisivati, izgleda da to nema efekta. One i dalje rastu bez obzira što se slobodno može reći da kvalitet iz godine u godinu pada.

UVIJEK SMO NAILAZILI NA RAZUMIJEVANJE DRUSTVENE ZAJEDNICE

U ovoj godini potrebno je uložiti maksimalne napore da se osigura dovoljne količine sirovina, a cijene istih svedu na razumnu mjeru, jer nismo u stanju da podnesemo ove cijene, drugim riječima da radimo i poslujemo rentabilno, ako cijene gotovih proizvoda ostanu nepromijenjene. Ako ne postignemo sporazume sa Šumskim gospodarstvima, sigurno je da ćemo morati tražiti pomoć društvene zajednice i društveno političkih organizacija, ikako u okviru naše komune tako i van nje. Uvijek smo, možemo sa zadovoljstvom konstatirati, nailazili na razumijevanje, a to se nadamo da ta pomoć i rješavanje ovih problema neće izostati ni ovaj put.

Vjerujem da će se to moći riješiti ako bude postojala dobra volja svih zainteresiranih a nije je uvijek bilo.

Poučeni ranijim iskustvima uspjeli smo osigurati dovoljno sirovina za izvjesni period i nismo dozvolili da dođemo u krizne situacije, tako da sada možemo normalno raditi, a u govaranja oko isporuke i cijena pilanske oblovine rješavati postupno, te realno sagledavajući sve probleme i zadatke unutar proizvodnih zadataka.

Izvršavanje obaveza prema našim dobavljačima bila su na vrijeme, te time omogućili snabdjevanje bez zastoja.

Specijalizacijom naše stolarije za namještaj odgojno obrazovnih ustanova kao osnovne djelatnosti, postigli smo za vidne rezultate te je u tom pravcu treba i dalje usmjeravati.

KONKURENTI NA TRŽIŠTU

Postali smo traženi i cijenjeni na tržištu, a što je najglavnije postali smo konkurentni na tržištu, a što je rezultat napora sviiju nas, svakog pojedinog člana bez obzira na kojem radnom mjestu radi. Teškoća oko realizacije i plasmana proizvoda nije bilo i može se reći da namismo mogli zadovoljavati sve potrebe.

Nestabilnost cijena repromaterijala stvarali su dosta poteškoća oko cijena naših proizvoda obzirom nato da su naše cijene također zaleđene. No i ovo nas nije pokolebalo, tražili smo unutarne rezerve kako po pitanju normativne, utroška materijala, radnog vremena tako i boljom organizacijom rada.

Nabavom mašine za ljepljenje rubnih letava riješili smo ovo usko grlo proizvodnje, te time oslobodili angažiranu radnu snagu za druga radna mjesta i poslove.

Nabavkom stroja za spajanje furnira koji je u toku, skratit ćemo vrijeme pripreme furnira za furniranje, a time normalno i normativne vremena po jedinici proizvoda.

Potrebno je još mnogo raditi kako po pitanju same tehnologije rada, tehničko-tehnoških zahvata a s tim u vezi i većih serija, što dovodi i omogućava skraćivanje radnog procesa i povećanja produktivnosti rada po jedinici proizvoda, a time normalno i veći konkurentnosti na tržištu.

(Nastavak na 4. str.)

90.000 za Spomen-dom u Kumrovcu

● USPJEŠNO ZAVRŠENA AKCIJA PRIKUPLJANJA NOVČANIH SREDSTAVA U DUGOSELKOJ OPCINI ZA IZGRADNJU OVOG ZNAČAJNOG OBJEKTA

Kad smo prošle jeseni od Republičkog akcionog odbora za izgradnju Spomen-doma boraca i omladine Jugoslavije u Kumrovcu primili plan za prikupljanje novčanih sredstava, bili smo najblaže rečeno iznenađeni iznosom, koji je trebalo prikupiti na području naše općine. Planom je bilo predviđeno da trebamo prikupiti 80.000 dinara, a to nam se učinilo nedostižnim.

Nesigurnosti je u velikoj mjeri doprinosilo i to, što smo za ovu godinu imali u planu rješavanje pitanja nekih spomen-objekata na našem području, za što je također trebalo osigurati novčana sredstva. Neodgodivo smo predvidjeli adaptaciju spomenika strijeljanim taocima u Ivanjoj Rijeci i rekonstrukciju spomenika palim osloboditeljima Dugog Sela — borcima 21. srpske divizije, koje se nalazi u dugoselskom parku. Uređenje ovih spomenika ne može se odlagati zbog bojazni od još jačeg propadanja, a što bi proizvelo potrebu za mnogo većim ulaganjima. Osim toga, tu je i grobnica dvadesetorici strijeljanih taoca kod ciglane u Dugom Selu. Dosadašnji spomenik ostao je odsječen i nepristupačan u šumi, pa postoji jedino rješenje da se na novom groblju izgradi grobnica i izvrši prijenos posmrtnih ostataka.

Unatoč nesigurnosti u mogućnosti ostvarenja plana, poduzeto je sve da se učini što je moguće više. Izabran je akcioni odbor od predstavnika svih društveno-političkih organizacija naše općine i temeljito razrađen plan akcije. Održani su sastanci s predstavnicima radnih i društveno-političkih organizacija i predsjednicima mjesnih zajednica, koji su zajednički dogovorili obvezu za svaku radnu i društveno-političku organizaciju i za svaku mjesnu zajednicu. Održan je također i prošireni plenar Općinskog odbora Saveza udruženja boraca NOR, na kojem su dogovorena zaduženja za svaku mjesnu organizaciju. Na taj način akcijom je obuhvaćeno čitavo naše područje od radnih organizacija do građana pojedinaca.

Već su ti sastanci pokazali da nema mjesta bojazni i sumnji u izvršenje plana. Akciji je dana jednodušna puna podrška i sve što je slijedilo, bilo je samo tehnika realizacije dogovora.

Odziv radnih i društveno-političkih organizacija, mjesnih zajednica, obrtnika i ostalih naših građana bio je izvan svakog očekivanja. Ovdje je nemoguće pojedinačno iznositi priloge, jer to prostor ne dozvoljava, međutim, potrebno je iznijeti bar nekoliko najistaknutijih primjera.

Najveće priloge dali su Skupština općine i Komunalno građevno poduzeće, po 10.000 dinara, Općinski komitet Saveza komunista, Drvno industrijsko poduzeće i Trgovačko poduzeće »Budućnost« po 5.000 dinara. Ostale radne i društveno-političke organizacije dale su priloge od 500 do 4.000 dinara.

Od mjesnih zajednica najveće su priloge doznale — Dugo Selo 6.000, Brckovljani 3.000, Ježovo, Stakorovec — Stančić, Lupoglav i Rugvica po 2.500, a ostale mjesne zajednice prema svojim mogućnostima od 200 do 2.000 dinara.

Vrlo su značajni i prilozima građana naše općine. Akcioni odbor se neposredno obraćao obrtnicima i drugim građanima slobodnih zanimanja, dok su od ostalih građana prilozima prikupljani preko mjesnih organizacija udruženja boraca NOR.

Hvale je vrijedno razumijevanje i jednodušnost naših građana za ovu značajnu ak-

ciju. Neće biti na odmet istaći da su svega dva gostioničara i jedan obrtnik odbili da daju prilog, dok su svi ostali davali od 50 do 1.000 dinara.

Hvale je vrijedno i angažiranje većeg broja boračkih organizacija, koje su se svojski založile za što bolji uspjeh akcije. Neke od njih, kao Ježovo, Leprovica, Sop-Hrušćica, Gračac i Dugo Selo, ispunile su plan zaduženja, dok su Stakorovec-Stančić, Greda Gornja i Prečec sakupile više od planiranog. Posebno mjesto zauzima organizacija Stakorovec-Stančić, koja je umjesto 1.500 sakupila 2.740 dinara.

Možda sve ove brojke ne govore mnogo, ili bar ne dovoljno. Zapravo i nisu one same po sebi važne. Važno je ono što stoji iza njih, a to je uspješno završena akcija, to je spremnost našeg čovjeka da se angažira, da daje svoj doprinos za nešto što osjeća plemenitim i vrijednim.

I upravo zahvaljujući tome, ovih smo dana umjesto 80.000 na račun za izgradnju Spomen-doma u Kumrovcu, mogli doznati 90.000 dinara, a da pri tome naše lokalne akcije nisu dovedene u pitanje.

Akcioni odbor

PLENUM UDRUŽENJA UMIROVLJENIKA I INVALIDA RADA U DUGOM SELU

Isplaćeni krediti umirovljenicima

Nedavno je na sjednici plenuma Udruženja umirovljenika u Dugom Selu pretresano više pitanja iz života, rada i zadataka umirovljenika i invalida rada s područja naše komune. Konstatirano je da na području dugoselske komune živi oko 1600 umirovljenika. U udruženje je učlanjeno samo 890, a u KUP 380.

Svaki umirovljenik godišnje plaća članarinu ND 12 i KUP 15. Za svaki smrtni slučaj pogrebčinu isplaćujemo ND 400. Zaključak je plenuma da Skupštini predloži povišenje članarine KUP sa 15 na 50 novih dinara, s tim da se mjesto 400 pogrebčina ubuduće isplaćuje 800 Nd.

Na žalost, također na plenumu je konstatirano da izvan Udruženja stoje po strani i članovi SKJ, a većina je ovih s visokim mirovinama. Upućena je ozbiljna zamjerka svima umirovljenicima koji su izvan udruženja i preko osnovnih organizacija SK traži se da se na redovitim sastancima pretrase pitanja članova SK koji do sada nisu članovi ovog Udruženja.

Iz stambenog fonda pri Komunalnom zavodu za socijalno osiguranje umirovljenicima naše komune a na ime kredita isplaćeno je do sada više od 800.000 ND. Zahtjeve za kredite primamo i dalje. Detaljne upute zainteresirani mo-

gu dobiti u našoj kancelariji koja radi ponedjeljkom i petkom. Naš rad je sastavni dio cjelokupnog našeg samoupravnog sistema i dužnost nam je da radimo u mjesnim zajednicama i drugim društveno-političkim organizacijama, te ujedno na rješavanju naših svakodnevnih problema.

Na ovom principu trebaju se angažirati i naša udruženja odnosno povjereništva pri svakoj mjesnoj zajednici. Zato treba da umirovljenici s područja svoje mjesne zajednice ocijene dosadašnji rad i zalaganje svoga članstva i u buduću sastav naše skupštine biraju stvarno iskrene i odane drugove koji su do sada dali garanciju svoga poštenoga rada. Datum godišnje skupštine nije određen, ali je potrebno da se na terenu iskristaliziraju stavovi, dade ocjena plenuma, kao i svakog pojedinca, s određenim prijedlozima i zadacima buduće skupštine.

Mile Obučina

GOVOROM NAŠEGA KRAJA — SATIRIČKI

Kak nam je negda bilo...

Čovek vse more pozabiti, ali teški pekleni život nigdar! Zato sem si zel mele cajta, kak bi Vas potsetil da je denes ipak lepše nek je bile negda. A porez, porez je navek bil i navek bu, a negda je bilo i »lukno«, a denes ga ni.

Ja ne znam, kak se nemrete setiti štreke i krampa. Bogme, težek je to bil kruh, krvavi žuli i život žmehki s švicom zalejan. No, nemrem reči, nesu vsi ljudi tak teške živeli. Oni bogatejši su v naglancanemi cipelami tancali na zabavi, dok smo mi siromaki mavali z motikum, do trde knice i z flaže pili vodu s zdenca i kukuruzni kruh jeli, a oni bogatejši su si ipak negda zvali z bajne komaček mesa z mašču zalejanoga i saki cajt si gucnuli s poličnače črtenega ili belega tuduma.

Bile nam je i lepe, nemrem reči! Kad nesmo mogli posla najti, a fala bogu nemremo ga ni denes, onda smo pri obloku sedeli i v dvorišče gledeli kak sluve i črešnje cvetu i lepe dišiju. A kad se ni dale mogle, onda smo si zeli budak na pleča i išli krtov lovit, jer od njih su se delali lepi črni krzneni kaputi za frajle i gospe zagrebačke. Ako pak toga ne bile, onda smo zopleli mrežu, deli ju na dugi kolec i išli žabe lovit, jer žabine boce su se mogle prodati na Dolcu v Zagrebu, a od dobivenih penez se je mogel čak i porez platiti. Vič... te, dragi moji seljani, ja to nesem pozabil, a vi bogme jeste, jer navek vas čujem kak nekome prigovarate i prizivljate v pomoč stara dobra

vremenja i vse svece i svetice božje.

Nesem ja ni pozabil kak smo negda imeli lepe rastove šume. Kak je, rečimo, vu Ostrne bila velika tristo let stara šuma »Blajnes«. Ta je šuma bila puna tičov, a deca vu zame-nu za sport su lovili tiče i krali im jajca z gnezda. Denes na tom istom mestu moramo saditi nekakvu »kanadsku« topolu, a od tičov se još retke more najti po teri štrk. Kaj moramo, negda nam je ta šuma delala lad, a sad vsaki oče iti na morje da se sunča, pa je bile bole poseči šumu, kak bi i doma mogli najti mesto lada, našega domačega sunca, kejji se ne bi trudili dalekega puta činiti. A imamo i još nekaj lepšega. Na vrh brega pri svetem Martinu imamo bazen za kupanje, pa kad čovek ide v gorice kopat, more se lepe oprati v zamazane vode za osam novih dinarov.

Negda se je selske dete ret ko vozile v cugu i išle v školu v Zagreb, jer četiri razreda če su bili ili nesu, za nas su bili dosta i preveč. Denes se vsa deca voze v autobusima ili v lektričnem cugu, i mesto da ide s kravicom na pašu, to dete vuči i postane lektričar, vučitel, sudec ili doktor, a za kovačiju neče ni čuti. Ta deca denes znaju Andriča, Gorkog, Balzaka, Njutna, Kopernika, Ajnštajna i dr., a mi to bogme nesmo znali. Oni znaju da je zemla okrugla i da se vrti, a mi im to još i denes ne verujeme.

Eto vič... te, vi meni ne verujete, ali ste bogme preveč toga pozabili!

Kak se nemrete setiti drevnih hiž i zozidanih šporetov, gde se je kukurizna kravajica pekla, a od dima smo morali bežati vun s hiže, jer bi nas dim bil zatušil. Denes su hiže drugačeše, more se reči »gradske«. V saki hiži igra radio, a iz najža štrčiju televizorske antene, a negda su bili samo tamburaši v selu, i moram priznati, znali se lepe igrati »stare site« i »ciganicu«.

Je li se sečate vi, denes več stareši muži, gda ste si negda prvi put kupili kožnate cipele, ili gda ste si prvi put mogli kupiti debeli kaput? Kak se nemrete setiti, kad vam je tatek oblačil po tri tenka kapučeca, da vam ne bi bilo zima, kad ste po snegu išli k polnake. A kej ne vidite denes kaputov i tenkih i debelih v sačkove boje i sačkovoga kroja. Kakvih vse imamo lač, gore vužke a dole široke, pa kad se oblečete, sami sebi nemrete verovati jel ste z Ostrne, Leprovica, Ježeva ili čak mortu z Dugih Sel. Negda su naši dečki imeli lepe, kratke potštržene lasi, a dekle lepe duge lasi i još lepše joči. Vse je to dišalo po trave, suncu i friškem zraku, a denes su i joči i lasi pofarbani, tak da se vse šari, pak ne znaš je li to nekakvi »lepi« šari tič ili dekla, a dečku bi mogel čovek i »ofirati«, kad ga odzajka glediš i još ako ima lepe oprane lasi...

Negda su naši stari zapregli v jarem dve krave i z br-

zinom od tri kilometra na vuru, žurili v gorica ili v šumu po kolce, a bogme su i jorali i dražili s kravami, a denes su vse to zamenili traktori i avtomobili. Krave, ali i njih več ima male, nam još dobro dođu same radi mleka, koje prodajemo Zagrebačke mlekare, a na penez morame čekati i po četiri mesece. Ali, baš nas briga! Kad dojde opomena za porez, mi velimo, nemamo penez, jer nam nečeju platiti mleke. A ja velim, da nigdar ni toga bile da država seljakom bila dužna, a vi ste to dočekali, i morete se stem dičiti.

Kak ste mogli tak brže pozabiti žrni, gde smo negda mleli melu za žgance i jegle za devenice. Denes nam ni to ni treba, jer nam auto doveze v selo v saki božji dan friški beli, polubeni i crni kruh domom. Na nami je samo da si zoberemo, kojega očeme, več prema debli »geltašna«, a negda ga kupime čak i preveč, tak da ostane male i za pajceke. Ja se sečam da je šenica negda za nas bila luksuz i same za Vuzem, Trojake i Božič smo mi mogli speči gi-banicu, a cipov je za nas bil i Jezuš i Kristuš, a kad bi mi slučajne opal na zemlu, moral sem ga kušnuti.

Furež ni negda bil kak denes pri sake hiže. Retke gde je na sv. Tomaša zacvilele svinče, a denes nema hiše v selu gde ne cvili svinče, a devenice z jaglov napšte neče jesti. Sad si vsaki napravi prave »sremske« domaće kloba-

(Nastavak na 5. str.)

FELJTON

NEKI FRAGMENTI IZ POLITIČKIH BORBI POD VODSTVOM KOMUNISTIČKE PARTIJE U DUGOSELSKOM KRAJU (55)

Zaslужni borci i revolucionari iz Preseke

Mnogo puta sam već napomenuo u ovim fragmentima da je nemoguće obraditi sve detalje i da će uvijek biti ljudi, koji će iz današnje svoje perspektive gledati na tokove revolucije, i to s današnjeg svojeg položaja, jer su mnogi oficiri, privredni ili politički rukovodioci, dok onda nisu bili ništa, niti pak su mogli znati što se događa i kako se organizira narodnooslobodilački pokret. Ovakvih primjera ima bezbroj u našoj novijoj povijesti. Poznato je također da je drug Tempo (Svetozar Vukmanović) do sada napisao dvije knjige o revoluciji pod naslovom »Revolucija koja teče«, gdje je opisao istinite događaje 1941. godine u Bosni kao je bio poslan, kao član Centralnog komiteta Komunističke partije Jugoslavije i kao član Vrhovnog štaba sa zadatkom da konsolidira ustanak naroda u ovim krajevima. Razumije se samo po sebi, da su ga danas mnogi drugovi, koji su u to vrijeme »bili na drugom brijegu«, u novinama napali, jer ne mogu podnijeti istinu da su tada bili na drugoj strani iz neznanja i da nisu bili nikakvi rukovodioci revolucije. U tome se nalazi materijalna istina.

Tako osobno dobro znam i poznajem druga Ožboltu koji je 1941. godine, a i ranije, živio i radio u Ježevu i vodio svoju trgovinu. Vrlo se dobro također sjećam da sam u ljetu 1941. godine zajedno sa Zlatkom Predavcem došao iz Dugog Sela preko livada i šumara u Ježevu, pa sam i tom prilikom navratio u trgovinu druga Ožboltu. Nadalje mi je poznato da je drug Sokol bio komandant bataljona u Zagrebačkom partizanskom odredu koji je formiran, kako kažu drugovi iz Preseke, u IX. mjesecu 1943. god. u Preseki na mjestu koje se zove Poloj.

O selu Ježevu pisao sam u ovim fragmentima, koliko se sjećam, detaljno prije 4 godine, kada sam zapravo i počeo obrađivati povijest revolucije našega kraja. Ježevu sam obrađivao najprije radi toga što je tamo bila prva partijska organizacija, pa vjerovatno drug Sokol nije prije četiri godine pratio ove fragmente, kada navodi da o Ježevu nema ni riječi. Ja sam također dao dostojno mjesto u tim napisima istaknutim borcima naše revolucije Tomi Bugarinu, kao i Tomi Geresu-

Mičurinu iz Ježeva, od koga sam se i posebno nad njegovim grobom oprostio. Mogao bih još dokazati i druge netočne tvrdnje druga Sokola, ali mislim da za to nema potrebe. Moja je obveza da napišem istinu o našoj revoluciji i ja se ne bojim mrtvih, ali vjerujem da sam uspio njihovo djelo oživjeti i ono će ostati trajno naslijeđe generacija koje dolaze iza nas. Još imam mnogo posla da se sve to napravi, što zahtijeva i mnogo vremena.

* * *

Potkraj rujna 1941. godine osnovan je u Brestju-Sesvete prvi narodnooslobodilački odbor u ovom dijelu Prigorja. Odbor je osnovan na sastanku u kući Dragutina Jagića, a u prisustvu Marka Belinića, tada sekretara Okružnog komiteta Zagreb. Za predsjednika je bio izabran Leopold Kovačić, a za članove Josip Benc i Dragutin Jagić. Kada vidimo ovu istinu, onda nije nikakvo čudo, da je već 1941. godine i na našem području u selu Preseki, koja je bila »mala Moskva«, također osnovan prvi ilegalni narodnooslobodilački odbor, i to u listopadu 1941. godine, zahvaljujući dobru organizaciji Partije, jedinstvenom narodu, jer ovdje nije bilo oportunitizma, nego se vodila stvarna borba i selo je imalo veliku revolucionarnu tradiciju.

Članovi mjesnog ilegalnog narodnooslobodilačkog odbora bili su od listopada 1941. godine u selu Preseki slijedeći drugovi:

1. Đuro Đuran
2. Đuro Đurak
3. Filip Herak (umro)
4. Mato Ivančan
5. Đuro Kolar
6. Mato Vranić, stariji (umro)
7. Mato Vranić (umro)
8. Stjepan Vranić (poginuo u NOB-i)
9. Stjepan Đurkan
10. Mato Vuzdar

Imena ovih članova odbora utvrđena su na svečanoj sjednici Općinske skupštine Dugo Selo i Općinskog odbora Socijalističkog saveza radnog naroda za općinu Dugo Selo dana 29. XI. 1963. godine.

Okružni komitet Komunističke partije Hrvatske za okrug

Ceta Zagrebačkog partizanskog odreda snimljena 1943. godine s komandantom bataljona Ivanom Ožboltom — Sokolom, zatim se vidi Stjepan Soćnić, Josip Zucek, Marijan Tuček, Mato Hajduk i Milan Đuraškin. (Molim ostale drugove da mi jave svoja imena.)

Zagreb nalazio se samo do ožujka 1944. godine u selu Preseki, a sjedište mu je bilo u kući Stjepana Vraneka — Vinka, gdje su se također održavali i drugi važni sastanci. Ovdje se nalazi Okružni komitet od 1942. godine do 29. III. 1944. godine, kada je bila ofenziva na Posavinu i kada se u Preseki nalazio Zagrebački partizanski odred. Tom prilikom je poginuo velik broj drugova, a što je sve opisano u knjizi Tome Sovića pod naslovom »Oborovska bitka«.

U proljeće 1944. godine bila je organizirana u Dugom Selu posebna ofenziva na Preseku, u kojoj su sudjelovali ustaše i žandari. Tada su pretraživali kuće i ostali narod koji je ostao u selu silom su dotjerali na okup i tom prilikom tražili rukovodioce oslobodilačkog pokreta i članove Partije. Tom prigodom su zapalili kuću Anke Herak i pohapsili starce,

Piše:
BRANKO SRUK

djecu i žene partizana, kao Filipa Heraka, Miju Skubića, Slavu Skubić, Maru i Anu Vranić. Na dan 29. lipnja 1944. godine u Preseki se pripremao svečani miting kojim prilikom je organizacija AFŽ-a i omladina pripremila darove za borcu Posavskog partizanskog odreda. Toga dana su također u selu bili Marko Belinić i Dragutin Saili (sa svojom drugaricom), te su prisustvovali mitingu. Neprijatelj je saznao za ovaj miting i organizirao ofanzivu iz pravca Ivančić-Grada sa ustašama, Cerkezima i Nijemcima, pa su se drugovi morali povući s mi-

Partizanska ambulanta u Prečnom 20. XI. 1943. godine. Prvi red: Franjo Capari (povezana ruka), Ivan Soćnić iz Obrovskih Novaka.

Drugi red (sjede): u sredini Jakov Sirotković, sada potpredsjednik savezne vlade, tada rukovodilac ambulante, te Zvonko Potočki — Krački iz Dugog Sela.

Treći red (stoje): Vesna Meštrović — Maca iz Zagreba, Ruža Novak iz Ostrve u sredini. (Molim ostale drugove i drugarice sa slike da mi jave svoja imena.)

tinga. Tada su Čerkezi zarobili Mirka Heraka — Gorskog, istaknutog komunističkog borca iz Preseke, koji je dugo godina radio u općini u Dugom Selu, te Đuro Dropca i nekoliko boraca Posavskog partizanskog odreda, nekoliko seljaka, i zapalili su jednu staju. Đuro Drobac i Mirko Herak obješeni su u Dugom Selu na električnom stupu u blizini mlina »Sever«, gdje i danas stoji spomenik.

U Preseki je još od početka 1943. godine u kući Stjepana Ivančana bila stalna relejna stanica. U srpnju 1944. godine ponovno su došli ustaše u Preseku iz Dugog Sela, i to ravno u kuću Stjepana Vraneka i Stjepana Ivančana, gdje su napravili premetačinu, tražeći radio-aparat. Pronašli su u polju u kupu slame Stjepana Vraneka 50 praznih vreća i raznog drugog materijala. U kolovozu 1944. godine u Preseki se nalazila i Anka Berus, član CK KPH oko 10 dana, i to u kući Stjepana Vraneka — Vinka, gdje je održala niz sastanaka s drugovima iz Okružnog i Kotarskog komiteta i s pojedinim vojnim rukovodiocima. Poslije toga je prisustvovala jednoj velikoj javnoj konferenciji u Dubrovčaku Li-

jevom, gdje su se skupili delegati iz čitavog dugoselskog kotara i izabrali kotarski odbor jedinstvene fronte.

Selo Preseka je brojilo od 1941. godine do 1945. godine 79 kuća, u borbi je dalo stotinu boraca, poginulo je 11 drugova (u borbama 8, a tri su druga žrtve fasističkog terora), te ima 6 vojnih ratnih invalida i 4 nosioca partizanske »Spomenice 1941«.

1. Ivan Skubić — Posavec (poginuo u saobraćajnoj nesreći)
2. Ivan Vranić — Iskra
3. Marica Vranić
4. Mato Skubić

Tijekom čitave 1945. godine svaki dan se napadalo Preseku. Selo ipak nije zaboravilo svoju djecu, pa je od lipnja 1944. godine radila privremena Osnovna škola. Selo Preseka je imalo stalno vezu s Centralnim komitetom Komunističke partije Hrvatske, i to od ožujka 1941. godine, pa sve do 1944. godine. Ovu vezu je držao pokojni Mato Vranek s drugom Dragutinom Sailijem — konspiratorom, članom CK Komunističke partije Hrvatske.

(Nastavlja se)

Uspješna poslovna godina

(Nastavak sa 2. str.)

Zacrtane i usvojene koncepcije i smjernice razvoja imamo, kadrovsku politiku smo uglavnom zaokružili, a afirmacijom na tržištu koju smo postigli, daju nam solidnu garanciju dalje perspektive i razvoja.

Izradom stabilizacionog programa za poduzeće kao cjeline, jasno smo zacrtali zadatke i planove kao i prioritete zadatke u 1973. godini.

Razradom stabilizacionih programa radnih jedinica koji su u toku, a koji će po svojoj sadržini analitički tretirati i sistematizirati pojedine probleme i zahvate prema prioritetima unutar samih radnih jedinica radi što bržih i boljih postizavanja rezultata. Vjerujem, da je to ispravan put i da ćemo udruženim snagama, jedinstveni i ove postavljene zadatke riješiti.

OSK I SINDIKALNA ORGANIZACIJA AKTIVNO RADE NA PROVEDBI USTAVNIH AMANDMANA

Društveno politička aktivnost u našoj radnoj organizaciji

ciji došla je do naročito izražaja na provedbi Ustavnih Amandmana na Ustav SFRJ poslije Pisma druga Tita i Izvršnog biroa Predsjedništva SKJ. OOSK našeg poduzeća bila je idejna snaga i kao neodvojiva komponenta bila prisutna u svim vidovima rada našeg poduzeća. Shvaćajući sav značaj i odgovornost na provedbi Ustavnih Amandmana OOSK aktivno radi na širokom planu kako bi svojim odlučnim stavovima uključila sve radne ljude u sve vidove rada i odlučivanja. Shvaćajući da je provedba Amandmana dugotrajan i složen proces i da to ne može biti kampanjski rad, i da samo odlučnim i nepokolebivim stavovima i akcijama može dokazati da odlučivanje nije i ne može biti svojina pojedinih ljudi nego svih nas — radnih ljudi kao neodvojivog vlasnika sredstava za proizvodnju koja su mu stavljena na raspolaganje.

Sindikalna podružnica naše radne organizacije također aktivno djeluje te je inicijator i pokretač svih akcija na ostvarivanju provođenja Amandmana u život. Održani su mnogi sastanci na kojima se jasno

odrazila odlučnost i volja svih radnih ljudi našeg poduzeća da kao jedinstveni djelujemo i dalje, jer da samo tako udruženim snagama nadopunjujući svoje proizvodne programe možemo konkurentno se pojavljivati na tržištima kako svojim asortimanom tako i cijenama. U tom pravcu izrađeni su i opći akti o raspoređivanju dohotka i sistematizaciji i kategorizaciji radnih mjesta kao i o raspodjeli osobnih dohodaka. Ostali opći i drugi akti su u razradi te će uskoro doći pred vas — uključio je svoje izlaganje predsjednik Upravnog odbora.

Članovi radne zajednice istakli su u svojim diskusijama još nekoliko važnih momenata svoje radne organizacije, prihvatili izlaganje predsjednika UO i založili se da i dalje složenim snagama još bolje, iako ne baš lako, iznesu pozitivne rezultate i na ovakav način proslave završetak poslovne godine.

NA MARGINAMA JEDNE (NE)USPJELE TELEVIZIJSKE EMISIJE

O SUVREMENOM HRVATSKOM ROMANU — OBJEKTIVNIJE

Naslov televizijske emisije od 31. siječnja 1973. godine bio je »Suvremeni hrvatski roman ili zašto ga nema«. Opravdano je govoriti i pisati o hrvatskom romanu i o njegovoj ulozi u suvremenom društvu. Suvremeni je i nije potrebno uvećati naslov »...ili zašto ga nema«.

Suvremeni hrvatski roman postoji. U njemu se nalaze suvremena ljudska zbivanja, društvena ostvarenja, on je odraz čovjekove ličnosti i njegovih depresija, padova, koncepcija i reproduciranja.

U emisiji su sudjelovali književni kritičari, mladi ljudi — studenti naših fakulteta i pisci, književnici. Književni kritičari su u zatvorenom ambijentu iznosili različita mišljenja i donosili sudove različite po opsegu i sadržaju, o postojanju i ulozi hrvatskog romana u suvremenom društvu i književnom životu.

Govoriti o jednom književnom rodu, kojega je stvaralac čovjek, jedinka, individuum kao aktivni član društva, znači poznati, potvrditi njegovu adekvatnu vrijednost.

Neki su kritičari u svojim mišljenjima često spominjali hrvatskog pisca Pavla Zoranića i njegov roman »Planine«. Neopravdano bi bilo tvrditi da ne postoji povezanost, iako poremećena duljim vremenom, između romana i književnog izraza, roman »Planine« je odraz svoje doba sa svim elementima društvenog, gospodarskog i kulturnog zbivanja u južnim stranama Hrvatske.

Roman kojega čita suvremeni čovjek, u kojem suvremeni čovjek vidi očišćenje pisca, kročenje književnika stvaranju, oblikovanje djela, koje je produkt pisca-umjetnika, je integralan dio kulturne javnosti i kulturnog stvaralaštva. Romani književnika Petra Šegedina imaju, kao i djela drugih hrvatskih pisaca, intelektualističku osobinu. Ona je nužno prisutna u djelima hrvatskih romanopisaca od 19. stoljeća pa do današnjih dana. Djela ovoga pisca su jasno povezana sa čovjekom vremena u kojem živi. To je hrvatski roman.

»Kiklop« Ranka Marinkovića je pun analiza psiholoških stanja. Njegovo je djelo puni izraz doživljenog. I to je hrvatski roman. Romani književnika Mirka Božića su humana manifestacija elementarne prirode. Svojim literarnim izrazom donose snagu riječi.

U djelima Slobodana Novaka, u njegovom romanu »Mirisi, tamjan i zlato«, nema tradicionalne fabule, nema utrte legende, tu je čitav, neposredan govor i misli čovjeka, tu su čista i jasna stanja i putovi čovjeka. To je roman u svojem punom opsegu i sadržaju. Sukobljava se pojedinac s okolinom, psihološke su analize u proznim djelima Antuna Šoljana izrazite situacije otvorenosti.

Prozna djela Krste Špoljara vibriraju čovjekovim instinktivnim problemima, ona su puna primarnih nagonskih stra-

na oslobađanja čovjeka od konvencionalnih obzira.

Djela pisaca Belana, Katušića, Ivana Raosa su stvaranja suvremenog čovjeka, ona su puna novoga, modernog književnog izraza. To su osnovni elementi romana.

No možemo gledati i mjeriti hrvatski roman po vremenskim i literarnim razdobljima, u kojima su bili, kako ih je povijest književnosti obilježila, pojedini pisci na vrhovima škola, pravaca ili smjerova.

Što možemo i moramo gledati i stvarati?

Suvremeni hrvatski roman svojom tematikom ulazi i ponire u zbiljski život čovjeka u društvu, on analizira sukobe pojedinaca, pojedinca s okolinom. on unosi psihičke traume ljudi, obitelji i grupa, on analizira čovjekovu ličnost, anatomske pruža čitavu stvarnost. Treba upoznati ta književna ostvarenja, treba ih unijeti u obitelji, u škole, kasnije u povijest.

Što nam ipak nedostaje? Što se ne nalazi u najnovijem hrvatskom romanu?

August Šenoa je rekao da ne treba mnogo okretati i tražiti sadržaj pisanja. Sadržaji i

zbivanja su oko nas, u nama. Nužna su gledanja, uočavanja, promatranja. Nužno je znanje, poznavanje pravilnog književnog jezika i govora i mogućnost prenošenja ljudskih preokupacija na papir.

Nije osnova dobrog romana njegova arhitektura, oblik i idejnost minulih decenija. Osnova je današnji život, stvaranje mladih ljudi, stvaranje ljudi neovisno o starosti, nego o afirmiranju svojega »ja« u društvu.

Književni izraz, o kojem je dovoljno rečeno, treba biti jasan izraz pravilnog književnog živog jezika. On bi trebao biti temelj govornog izraza i jezika. Prozna djela obiluju mnoštvom kovanica, utjecaja jezičnih konstrukcija i jezičnih zakonitosti slavenskih, germanskih i romanskih jezika.

Trubač sa Seine, naš Matoš, je rekao kako je teško biti književnik u malom narodu. Možda je to naša boljetica. Možda je dijagnoza Pavla Stosa i danas aktualna. Ne zaboravimo i ne napustimo svoj književni štokavski jezik u govoru i pisanju.

Josip Trnski

Radosni dan svih mama

Niknulo je mnogo visibaba, jaglaca i šafrana obasjano proljetnim suncem, koje je nekako škrto obasjavalo šareni sag. Naokolo je bilo sve tiho, samo je polako pario blagi povjetarac i donosio proljetnu noć. Na nebu su zasjale svjetlucave zvijezdice, Cvijeće je nagnulo svoje nježne glaviće i pozaspalo.

Jutro je svanulo veselo i živo. Čim su se pojavile prve zrake sunca na livadi koja je

još bila umorna i snena, pojavilo se mnogo dječaka i djevojčica. Svi su bili radosnih lica. Svaki je ubrao po stručak visibaba ili šafrana i radostan odnio majci sa puno toplih želja.

Na licu svake majke je titrao osmijeh kojim je odavala svoju preveliku radost, a u očima kao srebrna zvijezda sjajala je suza radosnica.

Ljiljana Šodec
IV raz. Božjakovina

Moja mama

Žena je osrednjih godina. Uvijek mi je dobra. Njezino hrapavo i nabrano čelo izgleda kao da je to već stara žena. Ali, to nije tako.

Njezina kosa šoj nije posjedila i ja uvijek kažem da je mlada jer za mene neće nikada biti stara. Uvijek se brine o meni kad odlazim u školu, kad sam kod kuće ili kad odlazim nekamo.

Moja majka je debeljuškasta izgleda kao deblo starog

hrastova drveta koje je obučeno u zelene, crne, a i šarene haljine.

Njezine tople ruke koje su za mene mnogo učinile, tako su nježne i meke kad me njima zagriju.

Njezine oči pune su ponosa kad me njima pogleda i u njima ja vidim svoju majku.

JA VOLIM SVOJU MAJKU!

Ljiljana Topol, IVb

Majka

Suze mi naviru na oči ikada pomislim na taj svečani dan. Dršću mi ruke kad trebam pokucati na vrata srca moje majke.

Majka — to ime tako plemenito zvuči, bez toga imena djeca ne mogu živjeti.

Puno je ljubavi i dobrote.

Kad osjetim tople hrapave majčine ruke na kosi, čini mi se kao da uza me stoji još jed-

no srce bez ikoga ne mogu biti. Njen pogled prati moj svaki pokret.

Iz njenih blagih očiju zrači majčinska ljubav. Ona je prepatila mnogo muka i prošla kroz mnoge teškoće.

Svi se mi ponosimo svojom majkom jer nam nitko drugi osim nje ne može pružiti veću ljubav.

Ivica Vladić, IVc

KULTURA

Uz 8. mart — Dan žena

VAS DAN

Ovaj dan je dan svih žena. Svaka žena i svaka mati, pa i djevojka koja, danas će dan svoj slaviti. Svaka žena ovoga svijeta dobit će poljubac, i... makar dva poljska cvijeta. Svaka je žena i svaka je mati ona za koju će se danas slavije i pjesma dati. Zato majke, djevojke i žene ne dopustite da ubrano za Vas cvijeće vene! Slavite! Slavite sa mnom, s nama ili koja od vas sama, ali slavite svoj dan!

Mirjana Klepec

MOJA MAJKA

Ona... stoji na pragu kuće. Sunce obasjava njen lik. Smješak na usnama, cvjet u kosi ljubav u srcu.

Ona. To je ona, moja majka, dječji snovi, njena ljubav grije kao sunce. Njene oči blistaju kao jutarnja rosa. Njene ruke — strojevi ruke su njene.

Ona. Ona je sunce, ona je... da, to je ona, moja majka!

Mirjana Klepec

MOJA MAJKA

Ona... Stoji na pragu kuće. Sunce obasja njen lik. Smješak na usnama, cvijet u kosi, ljubav u srcu.

Ona... To je ona, moja majka, dječji snovi. Njena ljubav grije kao sunce. Njene oči blistaju kao jutarnja rosa. Njene ruke, strojevi ruke su njene.

Ona... Ona je sunce, ona je... Da, to je ona — moja majka.

Mirjana Klepec

MOJA MATI

Već dogo sunce je zašlo, a ja se vrnula nesem. Daleke od sela svojega, daleke od njega sad sem. Dok na zelenom i malom bregu stara hiža stoji, moja mamek sama i tožna nutra sedi. Sad večer tiho dohaja, sunce za brege zahaja. Ona na joblok je stala i tam za brege gledala. I dok tiho mesec je zišel, međ bregmi je bila kmica, po potu je Zagorec išel, a v roki mu bila kupica. Mamek još navek na jobloku, soza joj blista v joku. Mamek, tožna biti naj, pozabila nesem naš kaj. Vrnula se bom dok listje bo curelo, vrnula se bom v moje drago selo.

Ljiljana Bunjevac, VIIIa

POPULARNA MEDICINA

Pasja trakavica (ekinokokoza)

Pasja trakavica, ekinokok, donedavno nije mnogo spominjana u ovim krajevima. Međutim, posljednjih je godina zbog nekontroliranog razmnožavanja i držanja pasa u gusto naseljenim mjestima došlo do širenja pasje trakavice, što je ozbiljan znak za uzburu zdravstvenim radnicima i veterinarima. Da bismo mogli sagledati opasnost s kojom smo suočeni, moramo se pobliže upoznati s tim opasnim nametnikom.

Pasja trakavica živi u probavili psa. On joj je glavni domaćin. U crijevu zaraženog psa može se nastaniti velik broj nametnika, čija veličina ne prelazi pola centimetra. Oni životinji ne prave smetnje. Svaka je trakavica građena od tri do četiri članka. U člancima se razvijaju tisuće jajašca, koja se zajedno s psećim izmetinama rasipaju oko vaših domova. Dođe li takvo jajašce putem neočišćene hrane u crijevo čovjeka, u njemu se neće iz jajeta razviti odrasla pasja trakavica. Umjesto toga, jajašce će kroz stijenku crijeva prodrijeti u krv i njenim tokom dospjeti će u jetru, koja je filter za sve što u krv dolazi iz crijeva. Ušavši u jetru, jajašce će zapeti i ostat će u njoj. Međutim, ponekad se jajašce provuče kroz jetru i nastavlja svoj put krvnim žilama do slijedeće prepreke: pluća. Ako ni u plućima ne zastane, ono ulazi u veliki krvni optok, a time mu je otvoren put u svaki kutak našeg tijela. Na kojem god mjestu se jajašce pasje trakavice zaustavilo — bilo da su to jetra, pluća, slezena, bubreg, kost ili mozak, ono počinje rasti i nakon stanovitog vremena izraše u tumoru sličnu tvorbu koja se zove ekinokokova cista, a teška bolest koju ona uzrokuje zove se ekinokokoza.

Vidimo, dakle, da pasja trakavica za svoj razvoj treba dva domaćina: glavnog — to je pas, i tzv. međudomaćina, a to je čovjek ili bilo koja domaća životinja. U glavnom domaćinu žive odrasli i spolno zreli paraziti, a u međudomaćinu žive i umnožavaju se ličinke, u žilavoj mješini koja se sve više širi u organu u kome je zapela, potiskujući i razdirajući dio tog organa. Bolest je teška i jedino pravovremena operacija može dovesti do izlječenja. Život ekinokokozne ciste je praktično neograničen. Ona postupno, ali sigurno raste i može ponekad dosegnuti veličinu ljudske glave. Taj rast traje godinama. Čovjek u početku ne osjeća tegobe, ali kasnije, kada tumor počinje potiskivati okolne organe, tekobe postaju sve češće i sve bolnije.

Iz jednog i naizgled beznačajnog jajašca razvio se, dakle, veliki mjehur. U njegovoj unutrašnjosti, u tekućini koja ga ispunjava, rađaju se novi mjehurčići, a u svakome od njih nalazi se po nekoliko desetaka glavica mladih trakavica. Na taj način nastala je od jednog jajašca koje je dospjelo u ljudsko tijelo — ne jedna — nego tisuće novih ličinki, a svaka od njih sposobna je da u psećem crijevu izraše u odraslu pasju trakavicu. Pukne li slučajno u oboljeloj tijelu takav veliki mje-

hur prije negoli se izvrši operacija, mnoštvo će ličinki iz njega dospjeti u krvotok i rasuti se po svim dijelovima tijela. Iz svake će se opet razviti nova mjehurasta cista. Ličinki su u tom slučaju bespomoćni, pa je prognoza za ozdravljenje vrlo loša.

Jetra i pluća su već zbog navedenih razloga najčešća mjesta na kojima se razvija ekinokokova cista. Slijede ih: bubreg, slezena, kost, srce, mozak itd. Većina oblika ekinokokoze nastaje u mladim danima, kada se najmanje vodi računa o ličnoj higijeni i kada je pas najdraža igračka.

Činjenicu da se bolest manifestira najčešće kod ljudi u trećem deceniju života, neki autori objašnjavaju pretpostavkom dugotrajnog latentnog života ili sporog rasta ekinokokozne ciste.

PROGNOZA BOLESTI

Zelimo li općenito obuhvatiti prognozu, moramo napomenuti slijedeće: svaka ekinokokova cista može biti uzrokom smrti, ma na kom mjestu se nalazila. Ukoliko se ne pristupi kirurškom zahvatu, prije ili kasnije nastupa smrt zbog komplikacija koje ne ovide o veličini ciste, nego o mjestu gdje se nalazi. Lijekovi ne pomažu i ne dovode do izlječenja.

Kirurško odstranjivanje ciste je jedini efikasan lijek. Nakon operacije čovjek je osakaćen, jer ostane bez bubrega, slezene, dijela pluća ili dijela jetre.

UČESTALOST BOLESTI

Ona je u nekim krajevima naše zemlje prilično velika, a osobito u Dalmaciji i Makedoniji. Razmatrajući novije statističke podatke pojedinih autora (Suić, Kršnjavi, Botteri), nailazimo na stanovita neslaganja u pogledu učestalosti ekinokokoze na raznim područjima. Međutim, na osnovi nekih podataka možemo dobiti bar približnu sliku o privednoj i stvarnoj rasprostranjenosti ove bolesti.

Dok je npr. na području bivšeg kotara Split, 1963. g. zabilježeno na 757 tisuća stanovnika čak 180 liječenih od ekinokokoze, na čitavom preostalom području Hrvatske gdje je u to vrijeme živjelo gotovo 3,5 milijuna stanovnika, registrirano je svega 49 slučajeva. Prema ovome nije teško uočiti da je ekinokokoza na tlu Dalmacije znatno raširenija negoli u ostalim krajevima Hrvatske. Prosječna smrtnost u bolnici je oko 3%. Smrtnost i učestalost bolesti je svakako mnogo veća ako se uzme u obzir da velik broj oboljelih umire kod kuće, često ne saznajući pravi uzrok bolesti.

Računa se da je prije 10 godina bilo u Jugoslaviji oko 2 milijuna pasa. Oko 16% bilo ih je zaraženo pasjom trakavicom. Danas se njihov broj više nego udvostručio. Nitko ne zna zapravo koliko ih ima, jer su postojeći statistički podaci nepouzdan. Postotak zaraženosti je u stalnom porastu zbog zapuštenosti i ignori-

ranja zdravstvenih propisa.

Ako se uzme u razmatranje raširenost ekinokokoze u našoj općini, doći ćemo do zbu- njujućih zaključaka: prema podacima naše zdravstvene službe na ovom području bila su u posljednjih 12 godina samo dva slučaja ekinokokoze ljudi. Međutim, podaci veterinarske službe govore o zabrinjavajućem širenju ekinokokoze u domaćih životinja.

Jasno je da su izvori ekinokokoze životinje, potencijalni izvori i za zarazu čovjeka. I-majući to u vidu, moramo se složiti s činjenicom da ne možemo čekati skrštenih ruku.

KAKO SUZBITI ZARAZU

Po mišljenju prof. Suića, u širenju ekinokokoze od presudne je važnosti broj pasa i postotak njihove zaraženosti. Veći broj pasa predstavlja veći broj potencijalnih izvora bolesti. Jedan zaraženi pas izvor je oboljenja velikog broja ljudi i životinja. Stupanj zdravstvene svijesti ljudi je od najpresudnijeg značenja za suzbijanje ove bolesti. Ljudi moraju znati zašto ne smiju davati cistične organe domaćih životinja psima za hranu. Održavanje higijene presjeklo bi put zarazi. Ali zbog naše niske zdravstvene kulture ne možemo se pouzdati u higijenu kao odlučnog saveznika. Zbog toga moramo prije svega drugim metodama zavesti red u gusto naseljenim područjima gdje danas sve vrvi od pasa, a gdje bi zahvaljujući očajnim higijenskim prilikama svaka zaraza naišla na izvanredno plodno tlo.

Pas je lijepa i vjerna životinja, on je tisućugodišnji čovjekov prijatelj, ali on iziskuje više od običnog prijatelja, prvenstveno odgovarajuću njegu i human postupak, u protivnom on može biti nosilac zaraznih bolesti, a time i podmukli čovjekov neprijatelj. Zbog toga bi u današnjim okolnostima borba protiv ekinokokoze morala ići u dva pravca:

- sprečavanje zaraze pasa;
- sprečavanje zaraze čovjeka.

Težište obrambenih mjera treba svakako usmjeriti u pravcu sprečavanja zaraze pasa. Zbog toga zakonske i moralne norme nalažu slijedeće:

- obvezna registracija svih pasa;
- redukcija broja pasa;
- zdravstveno prosvjeđivanje naroda.

Obveznom registracijom pasa eliminiraju se psi — skitnice, koji nemaju vlasnika, a najopasniji su prenositelji zaraze. Redukcija broja pasa ne smije se svesti na opći pokolj neudržanih životinja. Ona mora biti dovoljno humana, ali i dovoljno odlučna da bude efikasna. Postoji više dobrih

načina da se broj pasa u gusto naseljenim mjestima, gdje je više pomodarstvo nego potreba, svede na realnije mjere. U nekim krajevima odličnom se pokazala metoda solidne takse za psa, stim da je taksa za ženku bila nekoliko puta veća nego za mužjaka. Na taj način prirodno se smanjuje broj pasa. Novac od taksa išao bi u fond za suzbijanje ekinokokoze.

Zdravstveno prosvjeđivanje naroda trebalo bi biti najvažnija mjera obrane, ne samo od ekinokokoze već i od svih drugih zaraza. Čovjek obaviješten od opasnosti nikad joj neće svjesno izlagati sebe ili svoju djecu.

Razmotrili smo bolest i dali prijedloge bez suvišnog mu-

drovanja. Ovi prijedlozi ni po čemu nisu originalni. To su ozbiljna mišljenja eminentnih stručnjaka koji dobro poznaju ekinokokozu. Ako je točna konstatacija naše veterinarske službe da u dugoselskoj općini ima ekinokokoze, dužnost je sviju nas, a posebno općinskih organa, da dadu odlučan udio u suzbijanju ove bolesti. Organi vlasti dužni su u okviru zakonskih ovlaštenja donijeti odredbe kojima se trebaju riješiti ova pitanja, a ukoliko one već postoje, dužni su ih sprovesti u djelo. Akcija drugova veterinara pokrenuta u prošlom broju ovoga lista, zaslužuje punu podršku i poštovanje, ali i u radu, a ne samo na papiru i na riječima.

S. K., student medicine

Nagrađeni za 10-godina rada u »KOGRAPU«

Dana 9. 3. 1973. godine održan je u Domu JNA svečani sastanak svih radnika Komunalno-gradevnog poduzeća »Kograp« u Dugom Selu, na kojem je podnjet izvještaj o poslovanju poduzeća u 1972. godini, kao i plan rada za 1973. godinu.

Zaključeno je da se rasprava o izvještaju i planu održi po OOUR, kako bi se na osnovi primjedbi i prijedloga mogao donijeti konačni tekst plana za 1973. godinu.

Pored toga, kao što je već tradicija, podijeljene su prigodne nagrade radnicima koji su 10 godina neprekidno radili u ovom poduzeću. Svaki radnik dobio je novčanu nagradu u visini od 1.500 novih dinara i brončanu plaketu s ugraviranim posvetom.

Nagrađeni su za desetogodišnji rad u poduzeću »Kograp« slijedeći radnici:

- Nikola Bunjevac
- Stevo Davidović
- Anica Duh
- Josip Golub

- Mijo Grgošić
- Mijo Kušnić
- Stjepan Novak
- Zvonko Ponedeljak
- Blaž Ščančar
- Ivan Varaždinec
- Stjepan Zubović
- Ivan Žunec

Na početku sjednice svi radnici minutom šutnje odali su počast nedavno tragično preminulom radniku ovog kolektiva

STJEPANU MILEKU,

koji je također trebao primiti nagradu za 10-godišnji rad. Njegovo mjesto među nagrađenima ostalo je prazno, ali uspomena na njega i sve ono što je u svojih 10 godina rada učinio za ovo poduzeće ostat će trajno među radnicima ovog kolektiva.

JAVNA ZAHVALA

Duboko potreseni prera- nlm gubitkom našeg dragog sina, supruga, oca, brata i zeta

STJEPANA MILEKA

zahvaljujemo svim rođacima, prijateljima i znancima koji su u teškim trenucima bili uz nas. Posebno mnogo hvala radnom kolektivu »Kograp« koji su našeg pokojnika ispratili na vječni počinak. Hvala DVD Hrebinec.

Zahvalni roditelji
supruga, sin i
sestre

ZAVRŠENE RADNIČKE SPORTSKE IGRE

„Naftaplin“ na prvom mjestu

Točno 1. ožujka završilo je natjecanje u kuglanju, prvog disciplinirani RSI 1973. g. Ovo natjecanje koje važi za najmasovnije, ove godine je bilo i najinteresantnije. Od prvog do zadnjeg kola na svakoj utakmici bilo je vrlo živo i uzbuđujuće.

Ako su na papiru postojali favoriti na terenu se to nije osjećalo, jer su sve ekipe davale sve od sebe da postignu što bolji rezultat.

Od teoretskih favorita jedino je ekipa »Naftaplina« to i opravdala, a zakazale su ekipe DIP-a i Vodne zajednice.

Svojim plasmanom ugodno su iznenadile ekipe Općine i »Tempa«, a također i Poljoprivredne zagruge. Ekipa poduzeća »Kongrap« također je pri kraju popustila i tako izgubila visoki plasman. Ako se osvrnemo na prvenstvo u 1972. g. vidimo da je od prve tri plasirane ekipe ostala samo ekipa »Naftaplina«, a ostale dvije su zauzele 8. i 9. mjesto.

Treba ovdje također istaknuti da i ekipe koje nisu računale na visoki plasman nisu gubile moral, već istim žarom kao i ostale izdržale su do kraja.

Posebno to važi za ekipu Vojne pošte koja je svakako najmanja sindikalna podružnica koja je sudjelovala u ovom prvenstvu. Za pozdrav

viti je i nastup ekipe Vetersinarske stanice, koja je ove godine prvi put nastupila.

Ekipe »Stančić« i »Buduć-

nost« također su pokazale da se znaju boriti i nikada zbog poraza nisu izgubile moral.

Uglavnom, prvenstvo u kuglanju proteklo je bez problema i sada treba okrenuti oči prema drugim disciplinama, a to su šah, stolni tenis i mali nogomet, a kasnije i odbojka.

Na kraju, evo i tablice plasmana svih ekipa u kuglanju:

	drva	bodova
1. »NAFTAPLIN«	3963	22
2. OPCINA	3597	22
3. »TEMPO«	4374	19
4. P. ZADRUGA	3958	18
5. »KONGRAP«	3963	17
6. »METALIA«	3963	16
7. ŽTP	3690	14
8. DIP	3842	12
9. VODNA ZAJEDNICA	3758	12
10. »ELEKTRA«	3776	10
11. V. P.	3609	8
12. STANČIĆ	3220	6
13. »BUDUCNOST«	2934	4
14. VET. STANICA	2896	4

Drago Jakić

NK „Budućnost“ više ne postoji

Nakon 18 mjeseci svoje aktivnosti, odlukom U. O. kluba nogometni klub »Budućnost« više ne postoji. Mjere stabilizacije i štednje primorale su rukovodstvo kluba na prestanak rada. Ima i drugih razloga zašto je klub prestao raditi. Kako je klub počeo s radom, zašto je osnovan, zašto je rasformiran i gdje su završili njegovi igrači, o tome će čitaoci moći čitati u slijedećem broju »Dugoselske kronike«.

Kino „Preporod“

Predstave u 19 sati i 30 min radnim danom, a 19 sati i 30 min i 17 sati nedjeljom

3. i 4. IV. KAPETAN KORDA
ponedj. i utorak dječji
7. i 8. IV. TORA! TORA! TORA!
subota i nedjelja (američki ratni)
11. IV. ZVALI SU ME SKAKAVAC
srijeda (američka drama)
14. i 15. IV. JAVNA KUĆA
subota i nedjelja (njemački seks)
18. IV. BLAŽENI MEĐU ŽENAMA
srijeda (komedija)
21. i 22. IV. ČOVJEK KOGA JE TEŠKO
subota i nedjelja UBITI
(američki vestern)
25. IV. PLJAČKA PO NALOGU BRIT.
srijeda TAJNE SLUŽBE
(engleski kriminalistički)
28. i 29. IV. MRTVOG MOLI ŽIVOG UBIJ
subota i nedjelja (američki vestern)

Matični ured

Rođeni:

Mjesni ured Brckovljani
Ivan Skobljanec, sin Ivana i Ljerke, rođen u G. Gredi 23. 1. 1973.

Vjenčani:

Matični ured Dugo Selo
Dragutin Đurđan, elektrovarioč i Barica Habeković, polj. vjenčani 2. 2. 73. Antun Jurec, strojobravar i Mara Grbavac domać. vjenč. 2. 2. 73. Mladen Saldo, podoficir JNA i Almaza Bećirbegović kuharica vjenčani 3. 2. 73., Ivica Pavličević automehaničar i Neven-

ka Šola dječ. njegov. vjenč. 17. 2. 73., Stjepan Dijanić strojobravar i Anica Sabadi domać vjen. 17. 2. 73., Božidar Jauk, kovinotokar i Nevenka Certin domać. vjenč. 24. 2. 73., Zvonko Riha saobr. tehničar i Branka Zelenčić saob. tehničar vjen. 24. 2. 73.

Umrli:

Mjesni ured Dugo Selo
Bara Bižec domać. stara 87 g. umrla 29. 1. 73., Manija Tot, domać. stara 43. g. umrla 22. 2. 73., Mara Dokuš, poljodj. stara 79 g. umrla 4. 2. 73., Mara Haleuš domać. stara 71 g. umrla 2. 2. 73., Marica Golubić poljodj. stara 69 g. umrla 7. 2. 73., Jalža Belonjek, poljodj. stara 90 g. umrla 15. 2. 73., Lucija Graberski poljodj. stara 93 g. umrla 17. 2. 73., Ljubica Cimaš domać. stara 83 g. umrla 18. 2. 73., Bara Štrac domać. stara 64 g. umrla 21. 2. 73., Josipa Krpanić domać. stara 77 g. umrla 25. 2. 73.

Mjesni ured Brckovljani

Stanko Bedenik, št. Zavoda Stančić star 26. g. umro 30. 1. 73. Zdravko Starović, št. Zavoda Stančić, star 17. g. umro 2. 2. 73. Pavao Đurđević, penz. star 71. g. umro. 4. 2. 73., Josipa Holjek kuć. stara 80 g. umrla 9. 2. 73., Đuro Buhin poljopr. star 74 g. umro 10. 2. 73., Barica Tuškan, poljodj. stara 55 g. umrla 13. 2. 73., Adam Hajzler radnik star 45 g. umro 13. 2. 73., Barbara Malec poljopr. stara 72 g. umrla 17. 2. 73., Franjo Garašić poljopr. star 87 g. umro 20. 2. 73., Stjepan Milek radnik star 36 g. umro 26. 2. 73.

Mjesni ured Oborovo:

Đuro Đuran poljopr. star 71 g. umro 30. 1. 73.

SPORT

Gdje je SOFK-a?

Mnogi od nas koji pratimo sportska zbivanja u Dugom Selu pitamo se često postoji li u našem mjestu SOFK-a? Na žalost, na to pitanje nitko nam dosad nije dao odgovor. Znamo što radi SOFK-a i koje su dužnosti. Zapravo dužnost SOFK-e je da bude pokretač i organizator razvoja fizičke kulture i sporta.

Želim da svojim člankom potaknem sve zainteresirane (njih ima) na zajedničku akciju i razmatranje na temu »RAZVOJ FIZIČKE KULTURE I SPORTA U DUGOM SELU«. Potrebno je da se raspravi o tim problemima i da ih se prilagodi novim društvenim kretanjima. SOFK-a treba preuzeti organizaciju tjelesnog vježbanja, rekreativne aktivnosti i sportska natjecanja u skladu s uvjetima života u našoj općini. Vrlo dobro svi mi znamo kakav utjecaj ima fizički i psihički

razvitak čovjeka i aktivan odmor na njegove radne sposobnosti. Zato je što prije potrebno pokrenuti i organizirati SOFK-u. Uključiti sve za zainteresirane npr. predstavnike SSRN, Općinske skupštine, Saveza omladine, Općinskog sindikalnog vijeća, JNA, radne organizacije i ustanove koje će zajedno s predstavnicima sportskih organizacija brinuti o razvoju fizičke kulture i sporta.

U isto vrijeme potrebno je riješiti financiranje fizičke kulture i sporta. Osigurati trajne izvore financiranja koji će garantirati priliv stalnih izvora sredstava.

To znači da SOFK-a naše općine treba da ponovo bude nosilac svih akcija vezanih za razvoj i financiranje fizičke kulture. Ne stojimo skrštenih ruku. Zainteresirani, sastanite se što prije i aktivirajte SOFKU-u!

Uspjele pripreme nogometaša »Jedinstva«

Nogometašima »Jedinstva« prvenstvo počinje tek 25. ožujka. Za pripreme se može reći da su uspjele. Trenira se već od 14. siječnja pred početak proljetnog dijela prvenstva momčad (seniori) pokazuju vidni napredak. Situacija s igračima je više nego dobra. Za prvi sastav kandidira 18 igrača, ali i dalje ostaje »bolno« pitanje golmana.

Možda će i taj problem biti uskoro riješen. Svi igrači pokazuju priličan optimizam i vjeru da će na kraju prvenstva završiti negdje u sredini tablice I. »A« raz. ZNS-a.

Juniori »Jedinstva« također su marljivi. Treniraju u okvirima svojih mogućnosti. Nadaju se zadržati drugo mjesto i na kraju prvenstva.

Nama preostaje da jednima i drugima zaželimo mnogo uspjeha u proljetnom dijelu prvenstva.

Prodaje se kuća sa gospodarskom zgradom i fundacijom u površini od 1200 čhv. u Lupoglavu kbr. 225. Upitati kod Mezak Slavka, Lupoglav kbr. 427

Posjetite kemijsku čistionicu Marije Tomac, koja vam pruža brze i solidne usluge. Adresa: Dugo Selo, ulica Braće Pavlića 71.

ZAHVALA

Duboko potreseni iznenadnom smrću mogog dragog supruga

IVANA GRGOSICA

Zahvaljujem svima rođacima prijateljima i znancima koji su u najtežim trenucima bili uz nas. Hvala dr. Šolnu, šoferu Kulašu, te kolektivu ŽTP Zagreb-Dugo Selo.

Zahvalna supruga
Ruža

Prodajem u ispravnom stanju mopede Kolibri T-12 i T-14. Cijena povoljna.

Upitati: Josip Sotić
Ostrna Mala 27
z.p. Dugo Selo

DUGOSELSKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo. Izlazi svakog 20. u mjesecu. Izdaje: Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo. Glavni i odgovorni urednik: Rudolf Galovac, Brckovljani 12. Tehnički urednik: Ernest Fiser. Uređuje redakcijski odbor: Belzar Božiković, Đurđa Babić, Pavao Škrlec, Josip Horvat, Ivica Kulaš, Đuro Harcet i Rudolf Galovac. Tisak: »ZRINSKI« Čakovec — Cijena pojedinih broja: 1,00 dinara. Pretplata tromjesečna 3,00 dinara, polugodišnja 6,00 dinara, godišnja 12,00 dinara. Pretplate se šalju na žiro-račun Općinske konferencije SSRNH Dugo Selo br. 3011-8-34 SDK — Dugo Selo.